

Over de schreef.

Gescheiden afval; mentaliteit of beleid?

Ons milieu is een wezenlijke zorg. Grootschalig en in het klein. In Woensdrecht let men vooral op kleine aspecten. Waarbij men de zorg vooral bij de burger neerlegt. Is dit terecht? Op het eerste gezicht wel. De vervuiler betaalt immers. Een artikel in BN De Stem van 25 november bezorgt me niettemin een dubieus gevoel. De afvalscheiding in onze gemeente kan een stuk beter, concludeert een onderzoek dat pas in onze dorpen is gehouden. Dat lijkt een open deur. Immers per woning hebben we maar twee kliko's. Eén voor GFT en één voor restafval. Plus nog een mini exemplaar voor chemisch afval, zoals verf en batterijen. De voetbalclub haalt maandelijks oud papier op.

Dat is vragen om 'tekort schieten' in het optimaal scheiden van afval. De afhaalfrequentie voor de kliko's is slechts 1 x 14 dagen en chemisch afval zie ik Saver dan nooit meenemen.

Ik denk dan ook dat het probleem minder bij de burger ligt, maar meer bij de gemeente. Deze heeft in de loop der jaren alle afvalservices drastisch verminderd. Kijk maar om je heen. Waar zijn de straatvegers gebleven die straten en plantsoenen vrij hielden van zwerfafval? Waar is de ophaaldienst voor grootvuil, waarvoor je alles (wat niet in je afvalbak paste) op straat kon zetten? OK, daar is de milieustraat voor in de plaats gekomen. Maar veel inwoners hebben daar amper tijd voor, omdat ze samen werken. *Even*

een zakje snoeiafval wegbrengen gebeurt dus niet, dat verdwijnt daarom in de kliko.

Met een beetje tuin heb je wekelijks meerdere zakken tuinafval. Teveel voor de GFT kliko. Dus gooien we het in de grijze bak. Wat trouwens nadrukkelijk mag van Saver!

De onderzoeksconclusie van wethouder Jaspers is dus verbazingwekkend wanneer hij zegt "De verwerking van GFT kost 60 euro per ton, maar restafval kost wel 140 euro."

De oplossing is simpel. Zorg voor een frequentere GFT ophaalservice of geef mensen grotere resp. extra GFT kliko's. Dan *hoeven* ze hun GFT afval niet bij het restafval te gooien.

Een aanbeveling van Jaspers is om lege pakken yoghurt, melk en frisdrank bij het oud papier te bewaren. "Dat ligt nu nog veel te vaak bij het restafval". Als je echter de mensen eerst aanleert dat oud-papier *uitsluitend papier* moet zijn, is het niet vreemd dat ze zulke verpakkingen bewust bij het restafval gooien. Er zit immers altijd een restant voedsel in, plus een plastic laagje? Plastic hoort niet bij oudpapier en voedselresten (die je een maand lang bewaart tussen het oudpapier voor de voetbalvereniging) gaan stinken.

Voorlichting kan helpen, maar een papiercontainer zoals in Bergen op Zoom, doet wonderen. Uit het onderzoek blijkt dat GFT in Woensdrecht 47 procent van het restafval bedraagt, tegen 35 procent gemiddeld in Nederland. Niet vreemd. Onze dorpstuinen zijn immers groter dan in de steden en onze milieustraten zijn niet optimaal uitnodigend. Elders kunnen inwoners er dagelijks heen. Gratis. Waarom bij ons niet? Als je er onbeperkt heen zou kunnen met GFT (gras, snoeiafval) bevatten de grijze kliko's vanzelf waar ze voor bedoeld zijn: echt restafval. Tussen het restafval wordt ook steeds klein chemisch afval gevonden. Een koffiezetapparaat kun je makkelijk even naar de milieustraat brengen of naar een 2^e handswinkel, meent Jaspers. Hij heeft gelijk. Maar wie ziet een koffiezetapparaat of oude stofzuiger als 'chemisch' afval? Ondanks de betaalde verwijderingsbijdrage en mede door de financiële drempel van de milieustraat, gaan die dingen dus *als restafval* in de grijze kliko.

Conclusie: afvalscheiding kan inderdaad stukken beter en goedkoper. Als de gemeente *naast* goede voorlichting, *tevens* praktische en laagdrempelige voorwaarden schept.

Eric Conscience.